

[Erik Eriksen.]

der er tilvejebragt, er det i hvert Fald saadan, at det Antal Menneskeskæbner, der er registreret i Arbejdsløshedstallet, er uhyggelig stort, og man kommer ikke uden om, at det er dobbelt uhyggeligt i Forhold til de minimale Arbejdsløshedstal, som f. Eks. vore tre skandinaviske Broderlande har. Det skulde det ærede Medlem Hr. Bomholt ogsaa lægge Mærke til, naar han taler om Beskæftigelse.

Jeg kan ikke se andet, end at man aldeles ikke skaber hverken Erhvervsmuligheder eller Købeevne ved skiftevis at forhøje Priser og Lønninger og saa i øvrigt dele Understøttelse ud eller iværksætte den Slags Foranstaltninger, der her er Tale om. Jeg gad egentlig vide, hvor længe det skal vare, inden det gaar op for socialdemokratiske Kredse, at den forherligede statssocialistiske Planøkonomi, som Ordføreren i Dag gjorde sig til Talsmand for, hele denne protektionistiske Selvforsyningspolitik, som det jo er, kun kan føre længere og længere ud i Vanskeligheder. Kan man virkelig ikke se, at det, der i Dag er galt, er, at Befolkningens Evne til Forbrug er stadig aftagende under dette System, og derfor er det kun Bluff og Blændværk, der er Tale om; derfor er det ogsaa, vi har de Arbejdsløshedstal, vi har.

Jeg skal da slutte med at sige, for ikke at blive misforstaaet, at selvfølgelig erkender ogsaa mit Parti, at Arbejde er bedre end Understøttelse, og vi erkender, at der i Lovforslaget kan være noget, som, hvis det ophejres til Lov, vil hjælpe den enkelte af de mange et kort Stykke Tid; men alle de overordentlig uheldige Ting, der er i det, maa nødvendigvis rettes, hvis man overhovedet vil regne med at have Venstres Tilslutning. Som Lovforslaget her foreligger, paa Baggrund af hele den Erhvervs politik, vi sukker under, kan vi ikke tiltræde det. Det vil, ligesom adskillige af de tidligere Foranstaltninger fra Regeringens Side, blive en umaadelig Skuffelse, og Lovforslaget vil ogsaa være medvirkende til en fortsat Kapitalopspisning til stort set uproduktive Formaal og derigennem være medvirkende til at lægge Hindringer i Vejen for den Opsparing, der er en Naturnødvendighed ogsaa for det danske Samfund.

Boeck-Hansen: Man skal være i Besiddelse af megen Romantik og en straalende Fantasi for at kunne fremsætte en saa haarrejsende Paastand som den, det ærede Medlem Hr. Bomholt fremsatte, at det privatøkonomiske System var brudt sammen, det var det, der ikke havde kun-

net beskæftige, og derfor maatte man nu træde til. Har man kendt Mage! Man har overhovedet aldrig haft en Regering, der har lagt det private Initiativ saa mange Hindringer i Vejen som den nuværende. Og saa kan en Mand virkelig sige saadan noget! Det er jo næsten ikke til at forstaa.

Men man kunde maaske faa Lov til at faa at vide, hvordan det da hænger sammen med, at Gennemsnits-Arbejdsløsheden for Januar Kvartal fra Treaaret 1927—28—29 til Treaaret 1934—35—36 er steget med 50 000. Er det virkelig saa vidunderligt godt gjort af Regeringen? Samtidig har Arbejdsgiverforeningens Medlemmer taget 50 000 mere i Arbejde. Det er jo ganske simpelt, fordi man har standset Initiativet, det nye Initiativ; man har sat en Bom for det, det er det; der er i Vejen. Jeg kan godt forstaa, at naar det ikke er lykkedes bedre at bekæmpe Arbejdsløsheden, naar det ikke er lykkedes at faa Arbejdsløshedstallet længere ned end til nu at være ca. 140 000 midt i Marts Maaned, med en mild Vinter, saa maa den højtærede Socialminister træde til og søge at mildne de store Fejl, der er gjort fra anden Side.

For dette er jo ikke en Lov til Bekæmpelse af Arbejdsløsheden, ingenlunde, der er ikke noget med Bekæmpelse der. Nej, man mildner de frygtelige Virkninger, Arbejdsløsheden har over for saa mange Mennesker, og dette kan vi meget godt forstaa. Arbejdsløsheden er efter Lovforslagets Bemærkninger steget blandt de unge, den er fordoblet blandt Ungdommen siden Maj Maaned. Blandt de langvarigt arbejdsløse og Forsørgerne er den steget med ca. 25 pCt., til Trods for alle de Anstrengelser, man har gjort sig, ogsaa med at fordele det forhaandenværende Arbejde og med at sætte Aldersrentegrænsen ned. Det er ikke lykkedes bedre end som saa, og derfor kan jeg meget godt forstaa, at den højtærede Socialminister fremsætter et Lovforslag for at søge at bøde paa, hvad det øvrige Ministerium har gjort af Fejl over for Arbejderne, og søge at hjælpe dem ud over den kummerlige Tilværelse, som de maa friste her i denne Verden med Arbejdsløshedshjælpen at leve af.

Vi ser med en ikke ringe Sympati paa Lovforslaget. Vi nærer principielt Velvilje over for et saadant Forslag. Jeg minder om, at min Partifælle, det ærede Medlem Hr. Carsten Raft, allerede i forrige Samling indgaaende har talt om en virkelig systematisk Beskæftigelse af de unge her i Landet, og det kan godt være, at man langt tidligere, maaske under andre Former,